

بوم، اقدام بومی پیشرو

فریدالدین حداد عادل

۲. توجه به نیازهای بومی: رسمیت یافتن بوم پیام دیگری هم دارد. در آموزش و پرورش کشور پذیرفته شده است که به طور جدی به اقتضانات بومی مناطق کشور از حیث جغرافیا، فرهنگ، تاریخ و مذهب توجه شود. در اقصا نقاط ایران مدیران و کارشناسان می‌توانند به تشخیص خود نیازهای بومی‌شان را با دقت و ریزبینی پیش ببرند و اجرا کنند.

۳. اعتماد به مدیران مدرسه‌ها: با عملیاتی شدن «بوم» اعتماد وزارت آموزش و پرورش به مدیران و کارشناسان به طور رسمی و علنی اعلام و اعمال شده است. از این به بعد حتی مدیران و معاونان مدرسه‌ها هم می‌توانند براساس برنامه‌ها، ایده‌ها و نیازهای خود و مدرسه خود به طراحی و اجرای کلاس و فعالیت‌های اختصاصی دست بزنند. چنین رویکرد خلاقانه و شجاعانه‌ای می‌تواند به مدرسه‌های کشور هویت مستقل و معنادار ببخشد.

برنامه ویژه مدرسه (بوم) به مدیران مدرسه‌ها اختیار می‌دهد تا شصت ساعت از زمان برنامه رسمی مدرسه در سال را به نیازهای محلی و بومی اختصاص دهند.

بوم از چند ویژگی منحصر به فرد برخوردار است که آن را به یک اتفاق ممتاز علمی و آموزشی تبدیل کرده است. قبل از پرداختن به ابعاد گوناگون برنامه بوم، با ویژگی‌های آن بیشتر آشنا می‌شویم:

۱. عبور از تمرکزگرایی: تاکنون برنامه‌ریزی‌های آموزشی به طور عمده از پایتخت و بخش‌های مرکزی وزارت آموزش و پرورش برای همه کشور صورت می‌گرفته است. با ظهور بوم، به صورت رسمی در آموزش و پرورش کشور پذیرفته شد که دیگر الزاماً پایتخت متولی طراحی و تنظیم همه امور آموزشی کشور نیست و مدارس نیز می‌توانند به ابداع و خلاقیت دست بزنند.